SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (osmi senat)

z dne 8. oktobra 2008 *

V zadevi T-411/06,

Sogelma – Società generale lavori manutenzioni appalti Srl, s sedežem v Scandicciju (Italija), ki jo zastopajo E. Cappelli, P. De Caterini, A. Bandini in A. Gironi, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Evropski agenciji za obnovo (EAR), ki so jo sprva zastopali O. Kalha, nato M. Dischendorfer in nazadnje R. Lundgren, zastopniki, skupaj s S. Bariattijem in F. Scanzanom, odvetnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: italijanščina.

ob intervenciji

Komisije Evropskih skupnosti, ki jo zastopata P. van Nuffel in L. Prete, zastopnika,

intervenientka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti odločb EAR o preklicu javnega razpisa za javno naročilo gradenj z referenčno številko EuropeAid/120 694/D/W/YU in organizacijo novega javnega razpisa ter odškodninskega zahtevka za povrnitev domnevno nastale škode,

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (osmi senat),

v sestavi M. E. Martins Ribeiro, predsednica, S. Papasavvas in A. Dittrich (poročevalec), sodnika,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 18. junija 2008

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

1 Evropska agencija za obnovo (EAR) je bila ustanovljena z Uredbo Sveta (ES) št. 2454/1999 z dne 15. novembra 1999 o spremembi Uredbe (ES) št. 1628/96 o pomoči Bosni in Hercegovini, Hrvaški, Zvezni republiki Jugoslaviji in Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji, zlasti z ustanovitvijo EAR (UL L 299, str. 1).

2 S členom 14(1) Uredbe Sveta (ES) št. 2666/2000 z dne 5. decembra 2000 o pomoči Albaniji, Bosni in Hercegovini, Hrvaški, Zvezni republiki Jugoslaviji in Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji, o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1628/96 in o spremembah uredb (EGS) št. 3906/89 in (EGS) št. 1360/90 ter sklepov 97/256/ES in 1999/311/ES (UL L 306, str. 1) je bila razveljavljena Uredba Sveta (ES) št. 1628/96 z dne 25. julija 1996 (UL L 204, str. 1). Določbe Uredbe št. 1628/96, kot je bila spremenjena z Uredbo št. 2454/1999, v zvezi z ustanovitvijo in delovanjem EAR, so bile povzete in spremenjene z Uredbo Sveta (ES) št. 2667/2000 z dne 5. decembra 2000 o Evropski agenciji za obnovo (UL L 306, str. 7).

3 Komisija lahko, v skladu s členom 1 Uredbe št. 2667/2000, na EAR prenese zlasti izvajanje pomoči Skupnosti iz člena 1 Uredbe št. 2666/2000 za Srbijo in Črno goro.

Komisija lahko EAR v skladu s členom 2(1)(c) Uredbe št. 2667/2000 pooblasti za vse dejavnosti, potrebne za izvajanje programov za obnovo Srbije in Črne gore, zlasti za pripravo in presojo javnih razpisov in oddajo javnih naročil. Poleg tega je EAR, v skladu s členom 3 te uredbe, pravna oseba.

Dejansko stanje

4 EAR je 7. septembra 2005 v dodatku k *Uradnemu listu Evropske Unije* (UL S 172) objavil obvestilo o javnem naročilu po odprtem postopku, z oznako EuropeAid/120 694/D/W/YU, v zvezi z oddajo javnega naročila gradenj „Ponovne vzpostavitve proste plovbe (odstranitev neeksplodiranih eksplozivnih teles) na notranjih plovnih poteh, Republika srbska, Srbija in Črna gora“ (v nadaljevanju: obvestilo o javnem razpisu).

5 V skladu z obvestilom o javnem razpisu in točko 2 navodil ponudnikom iz razpisne dokumentacije bi moral EAR financirati projekt, javni naročnik pa bi moralo biti srbsko ministrstvo za kapitalske investicije.

6 Točka 16(x) obvestila o javnem naročilu in točka 4.2(x) navodil ponudnikom z naslovom „[minimalna] merila za izbor“ ponudnika predvidevata, da mora celotno ključno osebje imeti najmanj 10 let ustreznih strokovnih izkušenj.

7 Točka 37 navodil ponudnikom predvideva:

„*Pravna sredstva*

(1) Če ponudnik meni, da mu je bila povzročena škoda zaradi napake ali nepravilnosti v okviru postopka za oddajo javnega naročila, se lahko pritoži neposredno pri [EAR] in o tem obvesti Komisijo. [EAR] mora odgovoriti v 90 dneh po prejetju pritožbe.

(2) Ko je Komisija o tej pritožbi obveščena, s svojim mnenjem seznani [EAR] in si čim bolj prizadeva za mirno rešitev med pritožnikom (ponudnikom) in [EAR].

(3) Če ponudnik v zgoraj navedenem postopku ne uspe, lahko sproži postopke, ki jih je določila Evropska komisija."

8 EAR je pred končnim rokom za oddajo ponudb prejel tri ponudbe, in sicer od konzorcija, katerega člana sta bili tožeča stranka, Sogelma – Società generale lavori manutenzioni appalti Srl, in hrvaška družba DOK ING RAZMINIRANJE d.o.o. (v nadaljevanju: DOK ING), ter od dveh drugih konzorcijev.

9 EAR je 10. marca 2006 javno odprl ponudbe. Ponudba tožeče stranke je bila cenovno ugodnejša od ponudb konkurentov.

10 EAR je 14. in 22. marca 2006 poslala ponudnikom zahteve za pojasnila. Druga zahteva se je zlasti nanašala na življenjepise predlaganega ključnega osebja. Vsi ponudniki so na zahteve za pojasnila odgovorili v roku, ki ga je določil EAR.

11 EAR je z dopisom z dne 9. oktobra 2006 obvestil tožečo stranko, da je bil zadevni javni razpis preklican, ker nobena od prispelih ponudb ni izpolnjevala tehničnih zahtev. EAR je v zvezi s ponudbo tožeče stranke navedel, da med člani ključnega osebja, ki ga je navedla, ekipa „Superintendent Survey Team“ ni izpolnjevala zahtev iz točke 16(x) obvestila o javnem razpisu in točke 4.2(x) navodil ponudnikom.

12 Tožeča stranka je z dopisom z dne 19. oktobra 2006 (pomotoma datiran 19. septembra 2006) zahtevala prepis odločbe o preklicu postopka javnega razpisa (v nadaljevanju: odločba o preklicu javnega razpisa) in zapisnik v zvezi s tem. Poleg tega se je v tem dopisu sklicevala na možnost postopka s pogajanji v skladu s členom 30 Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114).

13 Tožeča stranka je z dopisom z dne 13. novembra 2006 ponovila to zahtevo in prosila EAR, naj sprejme obrazloženo odločbo v zvezi z uvedbo ali neuvedbo postopka s pogajanji.

14 Tožeča stranka je z dopisom z dne 1. decembra 2006 prosila EAR, naj ji predloži prepis vseh zapisnikov ocenjevalnega odbora, ki je pregledal ponudbe, prispele na podlagi obvestila o javnem razpisu, zapisnik javnega odprtja ponudb ter kopijo odločbe o preklicu javnega razpisa in zadevnega zapisnika, na podlagi člena 6 Uredbe (ES)

št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43).

15 EAR je v dopisu z dne 14. decembra 2006 tožeči stranki zatrdil, da je izvajal pravico do preklica javnega razpisa in začetka novega, ker so se tehnične zahteve „znatno spremenile“. Navedel je tudi, da ocenjevalni odbor poleg ugotovitve, da nobena od prispelih ponudb ni izpolnjevala tehničnih zahtev, ni navedel nobenih pripomb. EAR je v prilogi k temu dopisu posredoval tudi zapisnik javnega odprtja ponudb.

Postopek in predlogi strank

16 Tožeča stranka je 22. decembra 2006 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila to tožbo v svojem imenu in kot zastopnica družbe DOK ING.

17 Komisiji je bila s sklepom predsednika drugega senata Sodišča prve stopnje z dne 4. junija 2005 dovoljena intervencija v podporo predlogom EAR.

18 Komisija je vložila intervencijsko vlogo. Tožeča stranka je na to vlogo podala stališča v predpisanem roku.

19 Zaradi delne zamenjave sodnikov Sodišča prve stopnje je bila zadeva dodeljena novemu sodniku poročevalcu. Ta je bil dodeljen v osmi senat, ki mu je bila zato dodeljena obravnavana zadeva.

20 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje (osmi senat) odločilo, da začne ustni postopek in v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika Sodišča prve stopnje pozvalo stranke, naj pisno odgovorijo na vprašanja. Stranke so se na to zahtevo odzvale v predpisanem roku.

21 Stranke so ustne navedbe in odgovore na vprašanja Sodišča prve stopnje podale na obravnavi 18. junija 2008.

22 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– razglasi za nični odločbi EAR o:

  – preklicu javnega razpisa;

  – organizaciji novega razpisa;

– EAR povrne nastalo škodo, kot je navedeno v tožbi;

– EAR naloži plačilo stroškov.

23 EAR Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– tožbo razglasi za nedopustno ali jo podredno zavrne kot neutemeljeno;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

24 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– ničnostno tožbo razglasi za nedopustno ali, podredno, tožbo zavrne kot neutemeljeno;

– odškodninsko tožbo zavrne kot neutemeljeno;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

25 Tožeča stranka poleg tega zahteva, naj Sodišče prve stopnje na podlagi člena 65(b) Poslovnika odredi, naj EAR predloži vse dokumente v zvezi z zadevnim razpisnim postopkom. EAR in Komisija tej zahtevi nasprotujeta.

26 Tožeča stranka je v tožbi Sodišču prve stopnje prav tako predlagala, naj razglasi za ničnе „vse predhodne, povezane in priložene akte, vključno z odločbo o izključitvi tožeče stranke“. Vendar je tožeča stranka na obravnavi navedla, naj Sodišče prve stopnje tega tožbenega predloga ne upošteva, kar je bilo vneseno v zapisnik.

Dopustnost

27 EAR navaja več ugovorov nedopustnosti. Najprej je treba preizkusiti ugovor v zvezi z nepristojnostjo Sodišča prve stopnje za odločanje o ničnosti tožbi na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES zoper akt EAR in nato ugovor v zvezi s tem, da tožeča stranka pred vložitvijo obravnavane tožbe ni vložila predhodne upravne pritožbe. Dalje, v zvezi z zahtevo za razglasitev ničnosti odločbe o preklicu javnega razpisa je treba preveriti, ali je bil upoštevan rok za tožbo, predviden v členu 230, peti odstavek, ES. Četrtič, preveriti je treba dopustnost tožbe v delu, v katerem se nanaša na razglasitev ničnosti odločbe EAR o organizaciji novega javnega razpisa. Nazadnje je treba preveriti dopustnost tožbe v delu, v katerem tožeča stranka zatrjuje pravice družbe DOK ING.

A – *Pristojnost Sodišča prve stopnje za odločanje o tožbi, vloženi na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES zoper akt EAR*

1. *Trditve strank*

28 EAR zatrjuje, da odločba o preklicu javnega razpisa ni akt, v zvezi s katerim Sodišče prve stopnje izvaja nadzor zakonitosti v smislu člena 230 ES. V zvezi s tem poudarja, da je

v skladu s tem členom sodišče Skupnosti pri nadzoru omejeno na akte, ki jih skupaj sprejmeta Evropski parlament in Svet, akte Sveta, Komisije in Evropske centralne banke razen priporočil ali mnenj, ter akte Evropskega parlamenta s pravnim učinkom do tretjih oseb.

29 Člen 13a Uredbe št. 2667/2000, kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1646/2003 z dne 18. junija 2003 (UL L 245, str. 16), glede tega ni upošteven, saj se nanaša le na tožbe zoper odločitve EAR, ki so bile sprejete na podlagi člena 8 Uredbe št. 1049/2001.

30 Sodišče Skupnosti ima na podlagi člena 13(2) Uredbe št. 2667/2000 pristojnost le v zvezi s spori glede odškodnine na področju nepogodbene odgovornosti EAR.

31 Ponudniki niso brez vsake zaščite. Njihove pravice so zaščitene s postopkom iz točke 37 navodil ponudnikom (navedena v točki 7 zgoraj). EAR poudarja, da lahko ponudnik v skladu s to točko ob morebitnem neuspehu v postopku iz te točke sproži postopke, ki jih je določila Evropska komisija, zoper akte katere je mogoče vložiti tožbo v skladu s členom 230 ES. Navaja tudi možnost vložitve tožbe pri nacionalnem sodišču.

32 Tožeča stranka in Komisija izpodbijata ta ugovor nedopustnosti.

2. *Presoja Sodišča prve stopnje*

33 Najprej je treba ugotoviti, da agencije, ki so ustanovljene na podlagi sekundarnega prava, kot je EAR, niso institucije Skupnosti iz člena 230, prvi odstavek, ES.

34 Poleg tega Uredba št. 2667/2000, kot je bila spremenjena, ki v členih 13 in 13a predvideva le, da je Sodišče pristojno za odločanje o sporih v zvezi z odškodninami na področju nepogodbene odgovornosti EAR in odločbami EAR v zvezi z dostopom do dokumentov, sprejetih na podlagi člena 8 Uredbe št. 1049/2001, ne predvideva pa, da je Sodišče pristojno za odločanje o ničnostnih tožbah zoper druge odločbe EAR.

35 Vendar te ugotovitve ne nasprotujejo temu, da Sodišče prve stopnje na podlagi člena 230 ES nadzira zakonitost aktov EAR, ki niso navedeni v členih 13 in 13a Uredbe št. 2667/2000.

36 Poudariti je namreč treba, da je Sodišče v točki 23 sodbe z dne 23. aprila 1986 v zadevi Les Verts proti Parlamentu, imenovana „Les Verts“ (294/83, Recueil, str. 1339) ugotovilo, da je Evropska skupnost pravna skupnost in da je s Pogodbo določen celovit sistem pravnih sredstev in postopkov, ki omogočajo Sodišču nadzor zakonitosti aktov institucij. Sistem iz Pogodbe omogoča vložitev neposredne tožbe zoper predpise vseh institucij, ki naj bi imeli pravne učinke (glej zgoraj navedeno sodbo Les Verts, točka 24 in navedeno sodno prakso). Sodišče je ugotovilo, da je mogoče ničnostno tožbo vložiti zoper akte Evropskega parlamenta, ki imajo učinke za tretje osebe, čeprav člen 173 Pogodbe ES (po spremembi je postal člen 230 ES) v različici, ki se je uporabljala ob nastanku dejanskega stanja, navaja le akte Sveta in Komisije. Sodišče je poudarilo, da bi bila taka razlaga tega člena, ki bi izključevala akte Evropskega parlamenta od tistih, ki jih

je mogoče izpodbijati, v nasprotju s smislom Pogodbe, ki je izražen v členu 164 Pogodbe ES (postal člen 220 ES), in z njenim sistemom (zgoraj navedena sodba Les Verts, točka 25).

37 Iz te sodbe izhaja splošno načelo, da je treba vsak akt organov Skupnosti s pravnimi učinki za tretje osebe podrediti sodnemu nadzoru. V zgoraj navedeni sodbi Les Verts, točka 24, so res navedene le institucije Skupnosti in EAR ni med institucijami, ki so naštete v členu 7 ES. Vendar je položaj organov Skupnosti, ki imajo pooblastila za sprejetje aktov s pravnimi učinki za tretje osebe, enak kot v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Les Verts: v pravni skupnosti ne more biti sprejemljivo, da taki akti niso podrejeni sodnemu nadzoru.

38 V zvezi s tem je treba poudariti, da je preklic javnega razpisa akt, zoper katerega je načeloma mogoče vložiti tožbo na podlagi člena 230 ES (glej v tem smislu sklep Sodišča prve stopnje z dne 19. oktobra 2007 v zadevi Evropaïki Dynamiki proti EFSA, T-69/05, neobjavljen v ZOdl., točka 53). Gre namreč za akt, ki tožeči stranki povzroči škodo in občutno spremeni njen pravni položaj, saj ta ne bo imela več možnosti za dodelitev javnega naročila, za katerega je predložila ponudbo.

39 Poleg tega je treba opozoriti, da lahko Komisija v skladu s členoma 1 in 2 Uredbe št. 2667/2000, kot je bila spremenjena, prenese izvajanje pomoči Skupnosti iz člena 1 Uredbe št. 2666/2000 za Srbijo in Črno goro na EAR in ga zlasti pooblasti za pripravo in presojo razpisov ter oddajo javnih naročil. Komisija še poudarja, da EAR sprejema odločbe, ki bi jih sicer sprejemala sama, če ne bi prenesla teh pristojnosti na EAR.

40 Odločbe, ki bi jih sprejela Komisija, ne morejo izgubiti narave izpodbojnega akta samo zato, ker je Komisija prenesla te pristojnosti na EAR, saj bi v nasprotnem primeru nastala pravna praznina.

41 Zavrniti je treba trditev EAR, da so pravice ponudnikov zaščitene s postopkom iz točke 37 navodil ponudnikom, ker lahko ti sprožajo postopke, ki jih je določila Komisija, katere akti so izpodbojni na podlagi člena 230 ES. Ugotoviti je namreč treba, da točka 37 navodil ponudnikom ne predvideva, da Komisija med postopkom sprejme odločbo, zoper katero je mogoče vložiti pravno sredstvo. Poleg tega je treba poudariti, da je Komisija na pisno vprašanje Sodišča prve stopnje navedla, da ni določila posebnega postopka za obravnavo pritožb, katerih ni bilo mogoče rešiti v okviru mirne rešitve spora v smislu točke 37 navodil ponudnikom.

42 Nazadnje je treba zavrniti tudi trditev EAR, da je mogoče tožbo zoper njegove akte vložiti pri nacionalnem sodišču. Čeprav je res, da je v obravnavani zadevi v skladu z obvestilom o javnem razpisu in točko 2 navodil ponudnikom javni naročnik srbsko ministrstvo za kapitalske investicije, še vedno ostaja dejstvo, da je EAR, in ne nacionalni organ, sprejel odločbo o preklicu javnega razpisa. Poudariti je treba, da nobeno nacionalno sodišče ni pristojno za presojo zakonitosti teh odločb.

43 Zato so odločbe, ki jih je sprejel EAR v okviru postopkov oddaje javnih naročil in imajo pravne učinke za tretje osebe, akti, ki jih je mogoče izpodbijati pred Sodiščem skupnosti.

44 Sodna praksa, ki jo je EAR navedel v podporo svoji obrambi, ne izpodbija te ugotovitve.

45 Sodišče je v zvezi s sodbo z dne 15. marca 2005 v zadevi Španija proti Eurojustu (C-160/03, ZOdl., str. I-2077) res ugotovilo, da izpodbijani akti niso bili na seznamu aktov, katerih zakonitost presoja Sodišče na podlagi člena 230 ES (točka 37 te sodbe). Vendar je Sodišče v naslednji točki te sodbe ugotovilo, da člen 41 EU ne predvideva, da se člen 230 ES uporabi za določbe o policijskem in pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah iz Naslova VI Pogodbe o Evropski uniji, pristojnost Sodišča na tem področju je namreč določena v členu 35 EU, na katerega napotuje člen 46(b) EU. Sodišče je v točkah 41 in 42 te sodbe tudi ugotovilo, da izpodbijani akti v tej zadevi niso bili izvzeti iz sodnega nadzora.

46 Sodišče prve stopnje se v sklepu z dne 8. junija 1998 v zadevi Keeling proti UUNT (T-148/97, Recueil, str. II-2217), ni omejilo na ugotovitev v točki 32, da Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) ni institucija Skupnosti, našteta v členu 4 Pogodbe ES (postal člen 7 ES) niti ni predvidena v členu 173, prvi odstavek, Pogodbe ES, ampak je v točki 33 tudi ugotovilo, da je mogoče po potrebi uveljavljati druga pravna sredstva zoper izpodbijano odločitev predsednika UUNT, zlasti ob navedbi člena 179 Pogodbe ES (postal člen 236 ES). Ta sklep ni ovira za vložitev tožbe na podlagi člena 230 ES zoper odločbo organa Skupnosti, ki ni naveden v tem členu.

47 V zvezi s sklepom Sodišča prve stopnje z dne 1. marca 2007 v združenih zadevah FMC Chemical in drugi proti EFSA (T-311/06 R I, T-311/06 R II, T-312/06 R in T-313/06 R, ZOdl., str. II-21) je treba opozoriti, da se nanaša na tožbo zoper mnenje, ki ga je izdala Evropska agencija za varno hrano, ki nima zavezujočih pravnih učinkov. Na podlagi tega sklepa ni mogoče sklepati, da tožba zoper akt organa Skupnosti, ki ni naveden v členu 230 ES, ni dopustna.

48 Sodna praksa, ki jo je navedel EAR, ne izpodbija ugotovitve, da se akt, ki ga je izdal organ Skupnosti in ima pravne učinke za tretje osebe, ne more izogniti sodnemu nadzoru Sodišča Skupnosti.

49 Poleg tega je treba opozoriti, da morajo biti tožbe načeloma vložene zoper izdajatelja izpodbijanega akta, torej institucijo ali organ Skupnosti, ki je izdal odločitev.

50 V tem okviru je treba poudariti, da je EAR organ Skupnosti, ki je pravna oseba in je ustanovljen z uredbo z namenom izvajanja pomoči Skupnosti zlasti za Srbijo in Črno goro (glej člena 1 in 3 Uredbe št. 2667/2000). Zato je s členoma 1 in 2 Uredbe št. 2667/2000 Komisija izrecno pooblaščena, da prenese na EAR izvajanje te pomoči ter zlasti pripravo in presojo razpisa in oddajo javnega naročila. EAR je torej na podlagi pooblastila Komisije pristojen, da sam izvaja programe pomoči Skupnosti.

51 V obravnavani zadevi je EAR sprejel odločbo o preklicu javnega razpisa, na podlagi pristojnosti, ki ji jih je prenesla Komisija v skladu z Uredbo št. 2667/2000. Komisija v postopku sprejetja odločbe ni sodelovala. Ugotoviti je treba, da je bil EAR izdajatelj izpodbijanega akta. Zato jo tožeča stranka lahko toži pri Sodišču prve stopnje.

52 Poleg tega je treba opozoriti, da iz člena 13(2) in člena 13a(3) Uredbe št. 2667/2000 izhaja, da se lahko EAR brani na sodiščih v sporih v zvezi s svojo nepogodbeno odgovornostjo in v sporih v zvezi z odločitvami, ki jih je sprejel na podlagi člena 8 Uredbe št. 1049/2001.

53 V teh okoliščinah ni mogoče šteti, da EAR na sodiščih ne more braniti tudi drugih odločb, ki jih je sprejel.

54 Res je, da je sodišče Skupnosti v nekaterih primerih odločilo, da je akte, sprejete na podlagi prenesenih pooblastil, mogoče pripisati instituciji, ki je dala pooblastilo in mora braniti zadevni akt na sodišču. Vendar okoliščine v teh zadevah niso bile primerljive z okoliščinami v obravnavani zadevi.

55 V zvezi s sklepom Sodišča prve stopnje z dne 5. decembra 2007 v zadevi Schering-Plough proti Komisiji in Evropski agenciji za zdravila (T-133/03, neobjavljen v ZOdl.) glede ničnostne tožbe zoper akt Evropske agencije za zdravila (EMEA) je treba ugotoviti, da je Sodišče prve stopnje poudarilo, da je z Uredbo Sveta (EGS) št. 2309/93 z dne 22. julija 1993, ki določa postopke Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za uporabo v humani medicini in za uporabo v veterini ter ustanavlja Evropsko agencijo za vrednotenje zdravil (UL L 214, str. 1), določena le posvetovalna pristojnost Evropske agencije za zdravila. Sodišče prve stopnje je v zvezi s tem ugotovilo, da je treba zavrnitev zahtevka za spremembo dovoljenja za promet Evropske agencije za vrednotenje zdravil šteti, kot da ga je zavrnila Komisija sama in da je treba zato tožbo vložiti zoper Komisijo (zgoraj navedeni sklep Schering-Plough proti Komisiji in Evropski agenciji za zdravila, točki 22 in 23). V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da pristojnosti EAR niso posvetovalne, saj je EAR na podlagi pooblastila Komisije pristojen za pripravo in presojo razpisov ter za oddajo javnih naročil.

56 V zvezi s sodbo Sodišča prve stopnje z dne 19. februarja 1998 v združenih zadevah DIR International Film in drugi proti Komisiji (T-369/94 in T-85/95, Recueil, str. II-357) glede ničnostne tožbe zoper akte European Film Distribution Office (urad EFDO) je treba opozoriti, da je Sodišče prve stopnje poudarilo, da je v skladu s členom 7(1) Sklepa 90/685/EGS o izvajanju akcijskega programa za spodbujanje razvoja evropske avdiovizualne industrije (MEDIA) (1991–1995) (UL L 380, str. 37) Komisija odgovorna za izvajanje programa MEDIA. Sodišče prve stopnje je nato ugotovilo, da je upoštevni

sporazum, med Komisijo in uradom EFDO o finančnem izvajanju programa MEDIA, v praksi podredil vse odločitve, sprejete v tem okviru, predhodnemu soglasju predstavnikov Komisije in da je treba odločitve, ki jih je sprejel urad EFDO v zvezi z vlogami za financiranje, vloženimi v okviru programa MEDIA, pripisati Komisiji, ki je bila zato odgovorna za njihovo vsebino in bi lahko bila pozvana, da jih brani na sodišču (točki 52 in 53 te sodbe). V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da odločitve EAR v zvezi z javnimi naročili niso podrejene predhodnemu soglasju Komisije.

57 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je Sodišče prve stopnje pristojno za presojo obravnavane tožbe in da je tožeča stranka zoper EAR upravičeno vložila tožbo.

B – *Nujnost predhodne upravne pritožbe*

1. *Trditve strank*

58 EAR zatrjuje, da točka 37 navodil ponudnikom (navedena v točki 7 zgoraj) ustanavlja mehanizem za predhodni nadzor zakonitosti njegovih aktov. Tožba, vložena pri Sodišču prve stopnje, naj bi bila nedopustna, ker tožeča stranka ni upoštevala postopka, ki ga predvideva ta točka.

59 Tožeča stranka in Komisija nasprotujeta temu ugovoru nedopustnosti.

2. *Presoja Sodišča prve stopnje*

60 Najprej je treba ugotoviti, da besedilo točke 37.1 navodil ponudnikom ne določa podrobno, da je upravna pritožba obvezna. Poleg tega je treba poudariti, da ker točka 37 navodil ponudnikom ne predvideva roka za vložitev upravne pritožbe, nasprotuje razlagi točke v smislu, da se nanaša na zahtevo obvezne predhodne upravne pritožbe.

61 Poleg tega točka 37.2 navodil ponudnikom predvideva le, da si Komisija prizadeva za mirno rešitev med pritožnikom (ponudnikom) in EAR, in ne da v tem okviru sprejme odločbo, ki je lahko predmet sodnega nadzora.

62 Poleg tega je treba poudariti, da točka 37.3 tudi ne predvideva, da je konec postopka, ki ga predvideva, predhodni pogoj za vložitev tožbe pri sodišču Skupnosti. Ta točka namreč predvideva, da „[če] ponudnik v zgoraj navedenem postopku ne uspe, lahko sproži postopke, ki jih je določila Evropska komisija“. V tem okviru je treba poudariti, da Komisija ni določila posebnega postopka za obravnavo primerov, ko na podlagi pritožb mirna rešitev spora ni bila uspešna v smislu točke 37 navodil ponudnikom (glej točko 41 zgoraj). Zato ne obstaja „postopek, ki ga je določila Komisija“, katerega konec bi lahko bil pogoj za vložitev tožbe pri sodišču Skupnosti.

63 EAR zatrjuje, da uporabe izraza „lahko“ (v angleški izvirni različici: „may“) v točki 37.1 navodil ponudnikom ni mogoče razlagati tako, da ta postopek ni obvezen. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je ta izraz uporabljen tudi v uredbah, ki urejajo obvezni predhodni upravni postopek pred vložitvijo tožbe pri sodišču Skupnosti. Tako na primer člen 68 Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL L 227, str. 1), na katerega se sklicuje EAR, določa, da „[se vsaka] fizična ali pravna oseba […] lahko pritoži“ zoper odločbo, naslovljeno nanjo, ki jo je izdal Urad Skupnosti za rastlinske sorte. Vendar je treba poudariti, da ta uredba v členu 69 izrecno predvideva rok za vložitev pritožbe pred Uradom Skupnosti za rastlinske sorte. Poleg tega je v členu 73(1) izrecno predvideno, da je zoper odločbe odbora za pritožbe navedenega urada mogoče vložiti tožbo pri Sodišču Evropskih skupnosti in določa rok za vložitev te tožbe. Čeprav člen 90(2) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti določa, da vsaka oseba, za katero veljajo ti predpisi, „lahko“ pri organu za imenovanja vloži pritožbo zoper akt, ki posega v njen položaj, določa tudi rok, v katerem se lahko to opravi. Poleg tega člen 91(2) teh predpisov izrecno predvideva, da je pritožba na Sodišču Evropskih skupnosti mogoča le, če je bila najprej vložena pritožba pri organu, pristojnem za imenovanja.

64 Toda točka 37 navodil ponudnikom ne more pogojevati dopustnosti tožbe z vložitvijo obvezne predhodne upravne pritožbe, saj njena formulacija ni dovolj jasna.

65 Podredno je treba poudariti, da EAR brez pravne podlage ne more določati pogoja dopustnosti tožbe, ki presega pogoje iz člena 230 ES.

66 V tem okviru je treba trditev EAR, da točka 2.4.16 „Praktičnega vodiča po postopkih javnih naročil v okviru zunanjih ukrepov“ pomeni tako pravno podlago, zavrniti. V zvezi

s tem zadostuje ugotovitev, da je tak praktični vodič delovno orodje, ki razlaga postopke, ki se uporabijo na nekaterih področjih, in kot tak ne more biti pravna podlaga za vložitev obvezne predhodne upravne pritožbe.

67 Zavrniti je treba tudi trditev EAR, da je taka pravna podlaga člen 56(1)(b) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, str. 1, v nadaljevanju: Finančna uredba), v skladu s katero morajo odločbe o prenosu izvršilnih nalog na agencije iz člena 54(2) te uredbe, vsebovati učinkovit sistem notranjih kontrol za poslovodenje. V zvezi s tem je treba opozoriti, da se ta določba nanaša na proračunske zadeve in očitno ne ureja pravnih sredstev, ki jih imajo na razpolago ponudniki. Zato ne more pomeniti pravne podlage za določitev pogoja dopustnosti, ki velja za tožbe ponudnikov, torej obvezne predhodne upravne pritožbe.

68 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba ugovor nedopustnosti v zvezi s tem, da tožeča stranka ni vložila predhodne upravne pritožbe, zavrniti.

C – *Spoštovanje roka za vložitev tožbe*

1. *Trditve strank*

69 EAR meni, da je tožba nedopustna v delu, v katerem se nanaša na razglasitev ničnosti odločbe o preklicu javnega razpisa, ker ni bil spoštovan rok za vložitev tožbe iz člena 230, peti odstavek, ES.

70 EAR v zvezi s tem zatrjuje, da je 9. oktobra 2006 poslal dopis, s katerim je tožečo stranko obvestil o preklicu zadevnega javnega razpisa, v prilogi e-pošte z istega dne. Ker ni prejel sporočila „o neprejemu“ od sistema elektronske pošte tožeče stranke, meni, da je lahko razumno ugotovil, da je e-pošta, ki je bila poslana 9. oktobra 2006, dejansko prispela istega dne. Rok za tožbo zoper to odločbo naj bi torej potekel 19. decembra 2006.

71 EAR je v dupliki navedel, da je na podlagi preverjanj ugotovil, da izvirna različica zadevne e-pošte nikoli ni bila poslana tožeči stranki. V nasprotju s tistim, kar je bilo navedeno v odgovoru na tožbo, pošta tožeči stranki ni bila poslana po e-pošti in pošti, ampak le po e-pošti. Tožeča stranka je torej za preklic javnega razpisa izvedela iz dokumenta, ki ji je bil poslan v prilogi e-pošte z dne 9. oktobra 2006.

72 Tožeča stranka zatrjuje, da ni nikoli prejela e-pošte z dne 9. oktobra 2006. Dopis z dne 9. oktobra 2006 je prispel po pošti 12. oktobra 2006.

2. *Presoja Sodišča prve stopnje*

73 Najprej je treba poudariti, da odločba o preklicu javnega razpisa ni odločba, ki bi jo bilo treba vročiti tožeči stranki v skladu s členom 254(3) ES. Tožeča stranka namreč ni naslovnik odločbe o preklicu javnega razpisa (glej v tem smislu sklep Sodišča prve stopnje z dne 14. maja 2008 v zadevi Icuna.Com proti Parlamentu, T-383/06, ZOdl.,

str. II-727, točka 43). Odločba o preklicu se je nanašala na cel postopek javnega razpisa in dejstvo, da je bila nato posredovana tožeči stranki, ne pomeni, da je bila odločba naslovljena nanjo.

74 Rok za vložitev tožbe, predviden v členu 230, peti odstavek, ES, je začel teči od trenutka, ko je tožeča stranka izvedela za odločbo.

75 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da če datuma vročitve odločbe ni mogoče določiti z gotovostjo, se dvom šteje v korist tožeče stranke in njena tožba se šteje za pravočasno vloženo, če se glede na dejstva ne zdi popolnoma nemogoče, da je dopis, s katerim je bila obveščena o odločbi, prispel tako pozno, da bi bil še spoštovan rok za tožbo (sodba Sodišča z dne 17. julija 1959 v združenih zadevah Snupat proti Visoki oblasti, 32/58 in 33/58, Recueil, str. 275 in 279).

76 V dvomu se šteje v korist tožeče stranke tudi, če ni določen datum obvestila, ampak datum, ko je izvedela za akt. Stranka, ki se sklicuje na zamudo pri vložitvi tožbe, mora dokazati datum nastopa dogodka, s katerim začne teči rok (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 30. junija 2005 v zadevi Branco proti Komisiji, T-347/03, ZOdl., str. II-2555, točka 54 in navedeno sodno prakso).

77 Ugotoviti je treba, da poslana e-pošta ne zagotavlja dejanskega prejema naslovnika. E-pošta lahko namreč ne prispe zaradi tehničnih razlogov. Čeprav v obravnavani zadevi EAR ni prejel sporočila „o neprejemu“, to ne pomeni nujno, da je e-pošta dejansko prispela k naslovniku. Poleg tega je možno, da tudi ko e-pošta dejansko prispe k naslovniku, se to ne zgodi na isti dan, kot je bila poslana.

78 V tem okviru je treba poudariti, da je imel EAR možnost, da izbere komunikacijsko sredstvo, ki omogoča natančno določitev datuma, ko dopis prispe k ponudniku. EAR je v e-pošti z 9. oktobra 2006 od tožeče stranke res zahteval, da z e-pošto potrdi prejem sporočila. Vendar takega potrdila prejema ni prejel. Ugotoviti je treba, da če pošiljatelj e-pošte, ki ne dobi nobenega potrdila prejema, v zvezi s tem ne ukrepa, običajno ne more dokazati, da in, po potrebi, kdaj je ta e-pošta prispela.

79 V zvezi s trditvijo EAR, ki jo je podal v dupliki, da zadevna pošta tožeči stranki ni bila poslana po e-pošti in pošti, ampak le po e-pošti, je treba v nasprotju s tistim, kar je navedel v odgovoru na tožbo, ugotoviti, da tega ni dokazal. S tem ko je v „fiche détail“ (seznam podrobnosti) v prilogi k dupliki navedeno pošiljanje zadevnega dopisa z dne 9. oktobra 2006, ni izključeno, da je bil dopis poslan tudi po pošti. Poudariti je treba, da se je poleg tega EAR na obravnavi strinjal, da s tem dokumentom ni dokazano, da dopis ni bil poslan po pošti.

80 EAR ni dokazal, da je tožeča stranka vedela za odločbo o preklicu javnega razpisa pred 12. oktobrom 2006, torej datumom, za katerega je tožeča stranka priznala, da je prejela dopis z dne 9. oktobra 2006. Dvomesečni rok iz člena 230, peti odstavek, ES, podaljšan v skladu s členom 102(2) Poslovnika zaradi oddaljenosti za enkratno obdobje desetih dni, se je iztekel 22. decembra 2006, torej na datum, ko je bila tožba vložena v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje.

81 Iz zgoraj navedenega izhaja, da obravnavane tožbe ni mogoče šteti kot prepozne v delu, v katerem se nanaša na razglasitev ničnosti odločbe o preklicu javnega razpisa.

D – *Dopustnost tožbe v delu, v katerem se nanaša na razglasitev ničnosti odločbe o organizaciji novega javnega razpisa*

1. *Trditve strank*

82 EAR in Komisija zatrjujeta, da je zahteva za razglasitev ničnosti odločbe EAR o organizaciji novega razpisa nedopustna. Tožba glede tega tožbenega predloga ne izpolnjuje procesnih zahtev iz člena 21 Statuta sodišča in iz člena 44(1)(c) Poslovnika, tožbeni razlogi, navedeni v tožbi, pa se nanašajo le na odločbo o preklicu javnega razpisa.

83 Poleg tega odločba o organizaciji javnega razpisa, bodisi novega bodisi po preklicu drugega razpisa, ne zadeva neposredno in posamično gospodarskih subjektov, čeprav so oddali ponudbo v predhodnem postopku, ki je bil kasneje preklican.

84 Tožeča stranka zatrjuje, da odločitev o objavi novega javnega razpisa izvira – po mnenju EAR – iz neuspešnega prvega javnega razpisa. Če bi bila odločba o preklicu prvega javnega razpisa razglašena za nezakonito, bi bila poznejša odločba o organizaciji novega javnega razpisa neposredna posledica nezakonitega ravnanja EAR. Tožeča stranka zatrjuje, da bi se ob uspešni tožbi nadaljeval prvi postopek, drugi pa bi postal brezpredmeten.

2. *Presoja Sodišča prve stopnje*

85 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da akti ali odločbe, zoper katere je mogoče vložiti ničnostno tožbo v smislu člena 230 ES, pomenijo le ukrepi z zavezujočimi pravnimi učinki, ki lahko vplivajo na interese tožečih strank in s tem občutno spremenijo njihov pravni položaj (glej sklep Sodišča z dne 28. januarja 2004 v zadevi Nizozemska proti Komisiji, C-164/02, Recueil, str. I-1177, točka 18 in navedena sodna praksa).

86 Odločba o organizaciji javnega razpisa ne posega v položaj, saj zainteresiranim osebam le ponuja možnost, da sodelujejo v postopku in oddajo ponudbo. Tožeča stranka v obravnavanem primeru ni dokazala, da bi se za odločbo o organizaciji novega javnega razpisa lahko vsaj štelo, kot da posega v njen položaj.

87 Prav tako trditev tožeče stranke, da bi se ob uspešni tožbi nadaljeval prvi postopek, drugi pa bi postal brezpredmeten, ne dokazuje, da odločba o organizaciji javnega razpisa posega v njen položaj. Tako tudi s trditvijo tožeče stranke, da bi bila, če bi bila odločba o preklicu prvega javnega razpisa razglašena za nezakonito, poznejša odločba o organizaciji novega javnega razpisa neposredna posledica nezakonitega ravnanja EAR, ni dokazano, da ta odločitev posega v njen položaj. Obstoj povezave med prvo odločbo, ki ima škodljive učinke za tožečo stranko, in sicer preklic prvega postopka javnega razpisa, in drugo odločbo, in sicer odločbo o organizaciji novega javnega razpisa, namreč ne pomeni, da tudi druga odločba posega v njen položaj.

88 Poleg tega je treba ugotoviti, da odločba o organizaciji novega javnega razpisa za ista dela, kot so bila predvidena z javnim naročilom, ki je bilo predhodno preklicano, ne pomeni sama po sebi, da javni naročnik, če sodišče odločbo o preklicu prvega javnega naročila razglasi za nično, ne bo mogel več nadaljevati prvega postopka. Odločba o organizaciji javnega razpisa namreč ne vključuje niti oddaje javnega naročila za ista dela drugemu ponudniku.

89 Ob upoštevanju predhodno navedenih preudarkov je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni dokazala, da ima odločba o organizaciji novega javnega razpisa zavezujoče pravne učinke, ki lahko vplivajo na interese tožečih strank, s tem da bi občutno spremenili njihov pravni položaj.

90 Tožbo je treba torej zavrniti kot nedopustno v delu, v katerem tožeča stranka zahteva razglasitev ničnosti odločbe o organizaciji novega javnega razpisa, ne da bi bilo treba preučiti, ali tožba izpolnjuje zahteve iz člena 44(1)(c) Poslovnika.

E – *Dopustnost tožbe v delu, v katerem tožeča stranka uveljavlja pravice družbe DOK ING*

1. *Uvodne ugotovitve*

91 Opozoriti je treba, da tožeča stranka v tožbi navaja, da vlaga tožbo v svojem imenu in kot zastopnica družbe DOK ING. Ta se nanaša na predloge za razglasitev ničnosti. Po drugi

strani pa tožeča stranka v tožbi navaja obseg škode, ki naj bi jo domnevno utrpela sama in škodo, ki naj bi jo utrpela družba DOK ING, ter predlaga Sodišču prve stopnje, naj odloči, da mora EAR v celoti povrniti ta znesek.

92 Sodišče prve stopnje je tožečo stranko v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika pozvalo, naj predloži podrobnosti v zvezi s „pooblastilom“, ki ji ga je dala družba DOK ING, naj v zvezi s tem k spisu priloži vse zadevne dokumente in naj se izreče o dopustnosti načina, po katerem namerava uveljavljati pravice družbe DOK ING.

2. *Trditve strank*

93 Tožeča stranka v odgovor na vprašanje Sodišča prve stopnje zatrjuje, da je z obravnavano tožbo na podlagi obstoječih sporazumov nameravala doseči ustrezno zaščito svojih pravic in pravic družbe DOK ING kot družb, ki so se prijavile na javni razpis. Tožeča stranka poudarja, da trije dokumenti, ki jih je predložila na zahtevo Sodišča prve stopnje, dokazujejo, da ima za to pooblastilo.

94 EAR in Komisija menita, da obravnavana tožba ni dopustna v delu, v katerem tožeča stranka uveljavlja pravice družbe DOK ING.

3. *Presoja Sodišča prve stopnje*

95 Najprej je treba ugotoviti, da je Sogelma v obravnavani zadevi edina tožeča stranka. Niti DOK ING niti konzorcij, ki sta ga ustanovili tožeča stranka in DOK ING, nista stranki v obravnavanem sporu. Poleg tega je treba opozoriti, da tožeča stranka ne zatrjuje, da ji je DOK ING prenesel pravice.

96 Preveriti je torej treba, ali trije dokumenti, ki jih je predložila tožeča stranka na zahtevo Sodišča prve stopnje, omogočajo uveljavljanje pravic družbe DOK ING v okviru obravnavanega postopka.

97 V zvezi z dokumentom z naslovom „Joint venture Agreement“ (sporazum o skupnem podjetju) z dne 27. septembra 2005 je treba ugotoviti, da člen 4 predvideva, da je tožeča stranka kot vodja pooblaščena zlasti za prevzem obveznosti v imenu družbe DOK ING ter da lahko v imenu skupnega podjetja podpisuje vse dokumente, ki so potrebni za izvajanje del, ki so predmet obvestila o javnem razpisu. Poudariti je treba, da ta sporazum ne navaja možnosti tožeče stranke, da vlaga pravna sredstva za uveljavljanje pravic družbe DOK ING.

98 V zvezi z dokumentom z naslovom „Power of attorney“ (pooblastilo), ki ga je dne 6. decembra 2005 podpisal predstavnik družbe DOK ING, je treba poudariti, da ne navaja možnosti, da bi lahko tožeča stranka vložila pravno sredstvo in uveljavljala pravice družbe DOK ING.

99 Na pravna sredstva se nanaša le tretji dokument, ki ga je predložila tožeča stranka, in sicer dopis družbe DOK ING z dne 1. decembra 2006, ki je naslovljen na tožečo stranko. V tem dopisu je zapisano:

„Ob upoštevanju zgoraj navedenega javnega razpisa, ki ga je javni naročnik naknadno preklical, Vas s tem, kot vodjo skupnega podjetja, pooblaščamo, da naročite vašemu odvetniku, da vloži tožbo zoper [EAR] za škodo, ki jo je povzročil tudi nam, s tem ko je preklical javni razpis."

(„With reference to the above tender and the subsequent cancellation by the Contracting Authority, we her[e]by authorize you as the Joint Venture Leader, to instruct your lawyer to take legal action against the European Agency for Reconstruction, for damages caused by the tender cancellation, also on our behalf.")

100 Predmet tega dokumenta je torej le pooblastilo tožeči stranki, da naroči svojemu odvetniku, da uveljavlja sodno varstvo tudi za družbo DOK ING. Dokument se sicer ne nanaša na obliko in vsebino predvidenega sodnega varstva in zato v zvezi s tem ne navaja podrobnosti. Zlasti ni predvideno, da ima tožeča stranka sama pravico vlagati pravno sredstvo in v tem okviru uveljavljati pravice družbe DOK ING. Ugotoviti je treba, da dejstvo, da družba pooblasti odvetnika za vložitev pravnega sredstva tudi za drugo družbo običajno pomeni, da bo odvetnik vložil tožbo v imenu obeh tožečih strank, torej dve različni tožbi.

101 Ni sprejemljivo, da družba na sodišču uveljavlja pravice druge družbe, če ni bila za to nedvoumno pooblaščena. Stranki je namreč v interesu, da ima status tožeče stranke, saj je lahko *dominus litis* in lahko po potrebi vloži pritožbo zoper sodbo, ki je bila izdana na podlagi njene tožbe. Poleg tega običajno družba, ki želi dobiti izplačan določen znesek

odškodnine za domnevno škodo, zahteva, da sodišče obsodi toženo stranko, naj ji povrne ta znesek, in ne da ga naj nakaže drugi družbi.

102 Iz navedenega izhaja, da dokumenti, ki jih je predložila tožeča stranka ne dokazujejo, da jo je družba DOK ING pooblastila za uveljavljanje, kot edino tožečo stranko, pravic zadnjenavedene pri sodišču Skupnosti.

103 Zato je tožba nedopustna v delu, v katerem tožeča stranka uveljavlja pravice družbe DOK ING.

F – *Sklep v zvezi z dopustnostjo tožbe*

104 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je tožba dopustna v delu, v katerem tožeča stranka v svojem imenu zahteva razglasitev ničnosti odločbe o preklicu javnega razpisa, in v delu, v katerem zahteva odškodnino za škodo, ki jo je utrpela sama.

105 Tožbo pa je treba zavreči kot nedopustno v delu, v katerem tožeča stranka zahteva razglasitev ničnosti odločbe EAR o organizaciji novega javnega razpisa, in v delu, v katerem uveljavlja pravice družbe DOK ING.

Utemeljenost

A – *Zahteva za razglasitev ničnosti odločbe o preklicu javnega razpisa*

106 Tožeča stranka v podporo predlogu za razglasitev ničnosti odločbe o preklicu javnega razpisa navaja en sam tožbeni razlog v zvezi z bistveno kršitvijo postopka. Ta tožbeni razlog je razdeljen na dva dela, prvi se nanaša na nezadostno obrazložitev in drugi na nelogično in protislovno obrazložitev.

1. *Trditve strank*

a) Prvi del edinega tožbenega razloga: nezadostna obrazložitev

107 Tožeča stranka zatrjuje, da EAR v zvezi z odločbo o preklicu javnega razpisa ni spoštoval obveznosti obrazložitve iz člena 41 Direktive 2004/18/ES, ki po mnenju tožeče stranke velja za EAR. EAR bi moral ponudnike pravočasno in izčrpno obvestiti o vseh razlogih, ki so upravičevali preklic javnega razpisa, ob upoštevanju javnega interesa in nujnosti, ki bi bila po njenem mnenju razloga za hitro in zadovoljivo oddajo javnega naročila, zlasti glede na dejstvo, da so bile predmet javnega naročila storitve na tako občutljivem področju, kot je zadevno.

108 Tožeča stranka ob upoštevanju postopka, v katerem sta bili sprejeti izpodbijani odločbi, meni, da je preklic postopka nedvomno posledica nepremišljene izbire, opravljene brez poglobljene presoje javnega interesa, ki ga bi bilo treba zaščititi.

109 Ravnanje EAR je bilo toliko hujše, ker je potreboval skoraj sedem mesecev za sprejetje in vročitev odločbe o preklicu javnega razpisa.

110 EAR in Komisija izpodbijata te trditve.

b) Drugi del edinega tožbenega razloga: nelogična in protislovna obrazložitev

111 Tožeča stranka meni, da je mogoče ob primerjavi dopisa z dne 9. oktobra 2006 in dopisa z dne 14. decembra 2006 ugotoviti, da resnični razlog za odločbo o preklicu prvega postopka in za začetek novega ni tehnična neustreznost prispelih ponudb, ampak občutna sprememba tehničnih zahtev. Tožeča stranka meni, da se je treba za presojo dejanj EAR sklicevati na zadnje sporočilo, in sicer na dopis z dne 14. decembra 2006.

112 Poleg tega obrazložitev iz dopisa z dne 9. oktobra 2006, ki se sklicuje na dejstvo, da so imeli ključni strokovnjaki, ki jih je predlagala tožeča stranka, manj strokovnih izkušenj, kot jih je bilo zahtevanih z obvestilom o javnem razpisu, nasprotuje ravnanju tistih, ki so bili pristojni za presojo ponudb, ki naj bi v okviru dejavnosti za podvodno odstranitev

neeksplodiranih eksplozivnih teles, ki so ustrezale dejavnostim iz obvestila o javnem razpisu, dovolile oddajo naročila tožeči stranki, in to ravno zaradi tehničnih spretnosti strokovnjakov tožeče stranke in tehnologije, ki jo ta uporablja.

113 EAR in Komisija te trditve izpodbijata.

2. *Presoja Sodišča prve stopnje*

a) Uvodne ugotovitve

114 Najprej je treba ugotoviti, katere določbe in načela urejajo obveznost obrazložitve odločbe o preklicu javnega razpisa.

115 V tem okviru je treba zavrniti trditev tožeče stranke, da za zadevni postopek oddaje javnega naročila velja Direktiva 2004/18. Ta direktiva, ki je v skladu s svojim členom 84 naslovljena na države članice, je namreč namenjena usklajevanju nekaterih nacionalnih

zakonov in drugih predpisov, ki urejajo postopke za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev. Vendar se za javna naročila, ki jih odda EAR, ne uporablja zakonodaja držav članic.

116 Opozoriti je namreč treba, da za oddajo javnih naročil institucij Skupnosti veljajo določbe Finančne uredbe in Uredbe Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Finančne uredbe (UL L 357, str. 1, v nadaljevanju: podrobna pravila za izvajanje). V skladu s členom 162(1) Finančne uredbe, prvi (Splošne določbe) in tretji del (Prehodne in končne določbe) navedene uredbe urejata zunanje ukrepe, ki se financirajo iz splošnega proračuna Evropskih skupnosti, razen če v Naslovu IV (Zunanji ukrepi) drugega dela (Posebne določbe) ni določeno drugače. Člen 7 Uredbe št. 2666/2000 poleg tega izrecno določa, da Komisija izvaja pomoč Skupnosti iz navedene uredbe v skladu s Finančno uredbo.

117 Določbe, ki jih mora spoštovati Komisija v delu, v katerem se nanašajo na oddajo javnih naročil, veljajo tudi za EAR. Komisija namreč v skladu s členom 185(1) Finančne uredbe sprejme okvirno finančno uredbo za organe, ki jih ustanovijo Skupnosti in so pravne osebe, ki dejansko prejemajo donacije v breme proračuna. V skladu s členom 74 Uredbe Komisije (ES, EURATOM) št. 2343/2002 z dne 23. decembra 2002 o okvirni finančni uredbi za organe iz člena 185 Uredbe št. 1605/2002 (UL L 357, str. 72) se za javna naročila, ki jih oddajo navedeni organi, uporabljajo upoštevne določbe splošne finančne uredbe in podrobna pravila za izvajanje navedene uredbe.

118 V skladu s členom 101 Finančne uredbe je treba odločbo o preklicu razpisnega postopka za oddajo naročila obrazložiti in jo posredovati ponudnikom.

119 Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da mora obrazložitev jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko stranke seznanijo z utemeljitvijo izpodbijane odločitve in da sodišče izvrši nadzor (glej sodbo Sodišča z dne 15. aprila 1997 v zadevi Irish Farmers Association in drugi, C-22/94, Recueil, str. I-1809, točka 39 in navedena sodna praksa).

120 Vendar ni nujno, da so v odločbi posebej navedeni vsi različni upoštevne pravni in dejanski elementi. Ali je obrazložitev odločbe zadostna, ni mogoče presojati le glede na besedilo, ampak tudi glede na kontekst njenega sprejetja in celoto pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje (sodba Sodišča prve stopnje z dne 18. septembra 1995 v zadevi Tiercé Ladbroke proti Komisiji, T-471/93, Recueil, str. II-2537, točka 33). Zadostuje, da so v odločbi strnjeno, vendar jasno in upoštevno, določena glavna pravna in dejanska dejstva (sodba Sodišča z dne 4. julija 1963 v zadevi Nemčija proti Komisiji, 24/62, Recueil, str. 129 in 143).

121 Glede na te ugotovitve je treba preveriti, ali je EAR zadostno obrazložil odločbo o preklicu javnega razpisa.

b) Prvi del edinega tožbenega razloga: nezadostna obrazložitev

122 Opozoriti je treba, da je EAR v dopisu z dne 9. oktobra 2006 navedel, da je bil razpisni postopek preklican, ker nobena od prispelih ponudb ni ustrezala tehničnim zahtevam, in dodal, da je v zvezi s ponudbo tožeče stranke ugotovil, da „Superintendent Survey Team“ ni izpolnjeval zahtev iz točke 16(x) obvestila o javnem razpisu in točke 4.2(x) navodil ponudnikom.

123 Čeprav je obrazložitev, ki je predložena v zvezi s preklicem javnega razpisa, in sicer, da nobena od prispelih ponudb ne izpolnjuje tehničnih zahtev, strnjena, je jasna in nedvoumna. Tudi obrazložitev, ki je predložena za podrobnejšo razjasnitev neskladnosti ponudbe tožeče stranke, je strnjena, vendar je prav tako jasna in nedvoumna. EAR se je namreč skliceval na točki obvestila o javnem razpisu in navodil ponudnikom, ki navajata, da mora ključno osebje imeti najmanj 10 let ustreznih strokovnih izkušenj, in da član ekipe, ki jo je predlagala tožeča stranka, ne izpolnjuje te zahteve.

124 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je tudi tožeča stranka v življenjepisu predlagane osebe za mesto v „Superintendent Survey Team“ navedla, da ima ta oseba le pet let strokovnih izkušenj. Zato ni bilo potrebno, da bi EAR še podrobneje obrazložil sklep, da ponudba tožeče stranke ne izpolnjuje tehničnih zahtev javnega razpisa.

125 V zvezi s trditvijo tožeče stranke, da je preklic postopka nedvomno posledica nepremišljene izbire, opravljene brez poglobljene presoje javnega interesa, ki ga bi bilo treba zaščititi, je treba ugotoviti, da se dejansko ne nanaša na bistveno kršitev postopka, ampak na vsebino, ker očita EAR, da je storil napako pri presoji.

126 Vendar tožeča stranka z navedenimi dejstvi ni dokazala, da je EAR storil očitno napako pri presoji. Res je, da je bil podan javni interes, ker je bilo treba neeksplodirana eksplozivna sredstva v transportnem sistemu po celinskih vodnih poteh Srbije in Črne gore čimprej odstraniti, da bi omogočili ponovno vzpostavitev neovirane plovbe. Vendar le dejstvo, da obstaja javni interes hitre oddaje javnega naročila, ne omogoča javnemu naročniku, da se izogne obveznim tehničnim zahtevam, kot so opredeljene v javnem razpisu. V skladu s členom 100(1) Finančne uredbe je treba namreč odločitev o oddaji javnega naročila sprejeti v skladu z merili za presojo sposobnosti in vsebine

ponudbe, vnaprej določenimi v razpisni dokumentaciji. Komisija tudi poudarja, da če bi javni naročnik lahko odstopal od pogojev javnega naročila, kot so bili prvotno določeni, bi ugodneje obravnaval ponudnike kot podjetja, ki so se odločila, da se ne prijavijo na javni razpis, ker – tako kot ponudniki – ne izpolnjujejo predhodno določenih pogojev.

127 V zvezi s trditvijo, da je EAR prepozno sprejel in sporočil odločbo o preklicu, je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni razjasnila, kakšne posledice bi lahko ta okoliščina imela za zakonitost te odločbe.

c) Drugi del edinega tožbenega razloga: nelogična in protislovna obrazložitev

128 Opozoriti je treba, da tožeča stranka v bistvu zatrjuje, da sta obrazložitev iz odločbe o preklicu javnega razpisa, predložene v dopisu z dne 9. oktobra 2006, in obrazložitev iz dopisa z dne 14. decembra 2006, v delu, kjer prva to odločitev pojasnjuje s tem, da nobena ponudba ne izpolnjuje tehničnih zahtev, druga pa s tem, da so se spremenile tehnične zahteve, protislovni.

129 Najprej je treba zavrniti trditev tožeče stranke, da se je treba v zvezi s presojo dejanj EAR sklicevati na zadnje sporočilo, in sicer dopis z dne 14. decembra 2006. Tožeča stranka je bila obveščena o preklicu javnega razpisa z dopisom z dne 9. oktobra 2006, zato se je treba v zvezi s presojo, ali je obrazložitev odločitve o preklicu javnega razpisa nelogična in protislovna, sklicevati na ta dopis.

130 Dopis z dne 9. oktobra 2006 sam po sebi ni protisloven. Tudi če bi EAR v dopisu z dne 14. decembra 2006 navedel druga pojasnila, ta ne bi mogla spremeniti obrazložitve odločbe, ki jo je vročila dva meseca prej. Morebitne razlike v teh dveh dopisih torej ne morejo pomeniti protislovja v obrazložitvi odločbe o preklicu javnega razpisa.

131 Poudariti je treba, da obrazložitvi odločbe o preklicu javnega razpisa iz dopisa z dne 9. oktobra 2006 in iz dopisa z dne 14. decembra 2006 nikakor nista protislovni.

132 Glede tega je treba opozoriti, da se dopis z dne 14. decembra 2006 izrecno sklicuje na dejstvo, da je ocenjevalni odbor EAR ugotovil, da nobena prispela ponudba ne izpolnjuje tehničnih zahtev, in da navaja, da ta odbor ni imel drugih pripomb. Zato ta dopis potrjuje, da je bil neobstoj tehnično ustrezne ponudbe edini razlog, ki je upravičeval odločbo o preklicu javnega razpisa.

133 Čeprav je v tem dopisu navedeno tudi, da EAR pravico do preklica javnega razpisa in ponovnega razpisa izvaja zato, ker so se občutno spremenile tehnične zahteve, je treba ta stavek razlagati ob upoštevanju konteksta. V besedilu dopisa z dne 14. decembra 2006 je namreč izrecno navedeno, da je ta dopis odgovor na dopis tožeče stranke z dne 13. novembra 2006. Tožeča stranka je s tem dopisom zahtevala od EAR, naj ji vroči odločbo o preklicu javnega razpisa in zapisnik v zvezi s tem ter naj sprejme obrazloženo odločbo v zvezi z morebitno uvedbo postopka s pogajanji.

134 V tem kontekstu je treba stavek, da EAR izvaja pravico do preklica razpisnega postopka in začetka novega javnega razpisa, ker so se tehnične zahteve občutno spremenile, razumeti tako, da EAR pojasnjuje razlog, zaradi katerega se je odločil razpisati nov postopek, namesto da začne postopek s pogajanji.

135 Tožeča stranka poleg tega sama v repliki navaja, da je bila verjetno nova utemeljitev predložena izključno zaradi odgovora na njeno zahtevo o začetku postopka s pogajanji. Zato je treba poudariti, da se odločba o preklicu javnega razpisa razlikuje od odločbe v zvezi nadaljnjimi postopki, in sicer odločbe o neoddanem naročilu, o uporabi postopka s pogajanji ali o organizaciji novega javnega razpisa. Na podlagi dejstva, da je EAR v odgovor na zahtevo za začetek postopka s pogajanji, navedel drugačno obrazložitev od tiste, ki jo je navedel, da bi upravičil preklic postopka javnega razpisa, ni mogoče skleniti, da je obrazložitev protislovna.

136 Poleg tega je treba poudariti, da se po preklicu postopka javnega razpisa ta postopek zaključi, javni naročnik pa je popolnoma svoboden pri izbiri nadaljnjih ukrepov. Gospodarskemu subjektu z nobeno določbo ni omogočena pravica do začetka postopka s pogajanji. Zato EAR ni bil zavezan, da sprejme uradno odločbo v zvezi s predlogom tožeče stranke o začetku takega postopka. Dopis z dne 14. decembra 2006 je le odgovor na dopis tožeče stranke z dne 13. novembra 2006, s katerim je ta zlasti zahtevala, naj EAR sprejme obrazloženo odločbo v zvezi z morebitnim začetkom postopka s pogajanji, na podlagi katerega je EAR zaradi skrbi za dobro upravljanje tožeči stranki sporočil razlog, zakaj se je odločil, da bo začel nov postopek javnega razpisa namesto postopka s pogajanji.

137 Prav tako je treba zavrniti trditev tožeče stranke, da je obrazložitev iz dopisa z dne 9. oktobra 2006 nasprotujoča si, ker je bilo tožeči stranki v nadaljevanju dodeljeno javno naročilo, ki je podobno zadevnemu naročilu v obravnavani zadevi. Obrazložitev iz dopisa z dne 9. oktobra 2006 se nanaša na nespoštovanje tehničnih zahtev javnega razpisa, česar tožeča stranka ne prereka, saj priznava, da „Superintendent Survey

Team“, ki ga predvideva njena ponudba, ni imel zahtevanih strokovnih izkušenj. Ta obrazložitev ne pomeni, da tožeča stranka ni sposobna izvajati takšnih del.

138 V zvezi s trditvijo tožeče stranke, da dopis z dne 14. decembra 2006 dokazuje, da resnični razlog za preklic javnega naročila ni bila tehnična neustreznost prispelih ponudb, ampak sprememba tehničnih zahtev, je treba ugotoviti, da se dejansko ne nanaša na napako pri obrazložitvi odločbe o preklicu javnega razpisa, ampak izpodbija resničnost navedene obrazložitve, kar v bistvu pomeni, da izpodbija utemeljenost navedene odločitve, s tem ko zatrjuje zlorabo pooblastil.

139 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da gre za zlorabo pooblastil, kadar institucija Skupnosti sprejme akt zaradi izključnega ali vsaj odločilnega cilja doseganja drugih namenov od tistih, ki so določeni, ali zaradi izigravanja postopkov, ki so posebej predvideni s Pogodbo, za obravnavo konkretnega primera (glej sodbo Sodišča z dne 12. novembra 1996 v zadevi Združeno kraljestvo proti Svetu, C-84/94, Recueil, str. I-5755, točka 69 in navedena sodna praksa).

140 V obravnavani zadevi je bilo že ugotovljeno, da odločbi iz dopisa z dne 9. oktobra 2006 in iz dopisa z dne 14. decembra 2006 nista protislovni.

141 Komisija poleg tega upravičeno poudarja, da je bila odločba o preklicu javno objavljena v Uradnem listu z isto obrazložitvijo, kot je bila predložena v dopisu z dne 9. oktobra 2006 (UL 2006, S 198). Ta obrazložitev pojasnjuje: „Ker nobena od prispelih ponudb ni bila tehnično ustrezna, se postopek oddaje javnega naročila prekliče“.

142 V teh okoliščinah glede na poznejše ravnanje EAR ne moremo sklepati, da je resnični razlog za preklic postopka drugačen od tistega, ki je bil podan v dopisu z dne 9. oktobra 2006.

143 Iz zgoraj navedenih preudarkov izhaja, da je treba glavni tožbeni razlog tožeče stranke v zvezi z razglasitvijo ničnosti odločbe o preklicu javnega razpisa zavrniti kot neutemeljenega.

B – *Odškodninski zahtevek za povrnitev domnevno nastale škode*

1. *Trditve strank*

144 Tožeča stranka meni, da je neoddaja zadevnega javnega naročila posledica nezakonitega ravnanja EAR in da ji je ta povzročila škodo. Ta škoda je nastala zaradi nepotrebnih stroškov za pripravo ponudbe in dajanja na voljo dela potrebne opreme za obdobje šestdesetih dni, in skupaj znaša 118.604,58 EUR.

145 EAR prereka trditve tožeče stranke.

2. *Presoja Sodišča prve stopnje*

146 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je prevzem nepogodbene odgovornosti Skupnosti iz člena 288, drugi odstavek, ES podrejen izpolnitvi vseh pogojev, torej nezakonitosti ravnanja, očitanega institucijam, dejanskosti škode in obstoju vzročne zveze med očitanim ravnanjem in navedeno škodo (sodbi Sodišča z dne 2. julija 1974 v zadevi Holtz & Willemsen proti Svetu in Komisiji, 153/73, Recueil, str. 675, točka 7, in Sodišča prve stopnje z dne 3. februarja 2005 v zadevi Chiquita Brands in drugi proti Komisiji, T-19/01, ZOdl., str. II-315, točka 76).

147 Če morajo biti ti trije pogoji za prevzem odgovornosti izpolnjeni kumulativno, pa je za zavrnitev odškodninskega zahtevka dovolj že, da ni podan eden izmed njih (sodba Sodišča z dne 9. septembra 1999 v zadevi Lucaccioni proti Komisiji, C-257/98 P, Recueil, str. I-5251, točka 14).

148 V obravnavani zadevi so bile obravnavane in zavrnjene vse trditve, ki jih je zatrjevala tožeča stranka, da bi dokazala nezakonitost odločbe o preklicu javnega razpisa (glej točke od 122 do 143 zgoraj). Tožeča stranka zato ne more zahtevati odškodnine na podlagi domnevne nezakonitosti te odločbe.

149 V zvezi s trditvijo tožeče stranke, da je EAR potreboval nerazumno veliko časa za sprejetje odločbe o preklicu javnega razpisa in za njeno posredovanje tožeči stranki, je treba ugotoviti, da edino dejstvo, da je minilo več kot šest mesecev od takrat, ko je bila poslana zadnja zahteva za pojasnila ponudnikom, do posredovanja odločbe o preklicu javnega razpisa, ne moremo opredeliti kot nezakonito ravnanje EAR.

150 Poleg tega je treba ugotoviti, da med časom, ki ga je EAR potreboval za sprejetje in posredovanje odločbe o preklicu javnega razpisa, in stroški, ki so nastali za tožečo stranko pri pripravi ponudbe, ni nobene vzročne zveze.

151 Iz zgoraj navedenih preudarkov izhaja, da je treba odškodninski zahtevek za povrnitev domnevno nastale škode zavrniti.

C – *Predlog za predložitev dokumentov*

152 V zvezi s predlogom tožeče stranke, da naj Sodišče prve stopnje naloži EAR predložitev vseh dokumentov v zvezi z zadevnim razpisnim postopkom, je treba opozoriti, da iz sodne prakse izhaja, da mora zato, da bi Sodišče prve stopnje ugotovilo, ali je za nemoten potek postopka potrebno odrediti predložitev nekaterih dokumentov, stranka, ki je v ta namen vložila predlog, zaprošene dokumente opredeliti in Sodišču prve stopnje predložiti najmanj toliko podatkov, da je verjetno izkazana koristnost teh dokumentov za odločanje v postopku (sodba Sodišča z dne 17. decembra 1998 v zadevi Baustahlgewebe proti Komisiji, C-185/95 P, Recueil, str. I-8417, točka 93).

153 Tožeča stranka v podporo predlogu zatrjuje, da je EAR predložil splošne in kratke utemeljitve v podporo svojim odločitvam ter da ga je prosila, naj predloži te dokumente, vendar na to prošnjo ni dobila odgovora. Poleg tega tožeča stranka trdi, da ima pravico izvedeti razloge za preklic javnega razpisa, da bi se prepričala, ali so akti javnega naročnika zakoniti.

154 Najprej je treba v zvezi z dejstvom, da je tožeča stranka prosila EAR, naj ji predloži dokumente v zvezi z razpisnim postopkom in da na to prošnjo ni dobila odgovora, poudariti, da to dejstvo samo po sebi ne dokazuje koristnosti teh dokumentov za odločanje v postopku.

155 Dalje, v zvezi s trditvijo tožeče stranke, da naj bi EAR predložil splošne in kratke utemeljitve v podporo svojim odločitvam, je treba poudariti, da je bilo zgoraj v točkah 123 in 124 ugotovljeno, da je EAR tožeči stranki sporočil zadostno obrazložitev odločbe o preklicu javnega razpisa. Glede tega je Sodišče prve stopnje dovolj poučeno o podatkih iz spisa in poleg tega ni verjetno, da bi bili dokumenti v zvezi z razpisnim postopkom koristni za presojo, ali je predložena obrazložitev zadostna.

156 Tretjič in nazadnje, v zvezi s trditvijo tožeče stranke, da ima pravico izvedeti razloge za preklic javnega razpisa, da bi se prepričala, ali so akti javnega naročnika zakoniti, je treba ugotoviti, da ni predstavila objektivnih podatkov, ki bi omogočili sklep, da se resnični namen za preklic postopka razlikuje od navedenega v dopisu z dne 9. oktobra 2006 (glej točke od 139 do 141 zgoraj).

157 V tem okviru je treba poudariti, da predlog za predložitev vseh dokumentov v zvezi z zadevnim razpisnim postopkom, kot ga je želela tožeča stranka, ustreza predlogu za predložitev spisa EAR. Ugotoviti je treba, da je preučitev spisa organa Skupnosti, ki jo opravi sodišče Skupnosti, da bi preverilo, ali so na odločbo organa vplivale tudi druge ugotovitve poleg tistih, ki so navedene v obrazložitvi, izjemni preiskovalni ukrep. Tak ukrep predpostavlja, da so okoliščine zadevne odločbe podlaga za resne dvome glede resničnih motivov in zlasti za sumničenja, da ti motivi niso skladni s cilji prava Skupnosti in zato pomenijo zlorabo pooblastil (glej v tem smislu glede odločb Komisije

sklep Sodišča z dne 18. junija 1986 v združenih zadevah BAT in Reynolds proti Komisiji, 142/84 in 156/84, Recueil, str. 1899, točka 11). Vendar je treba ugotoviti, da v obravnavani zadevi take okoliščine niso podane.

158 Iz zgoraj navedenih preudarkov izhaja, da tožeča stranka ni predložila elementov, ki bi dokazovali koristnost predložitve vseh dokumentov v zvezi z razpisnim postopkom za namene postopka. Zato je treba predlog za predložitev teh dokumentov zavrniti.

Stroški

159 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

160 Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi EAR naloži plačilo stroškov.

161 Poleg tega člen 87(4), prvi pododstavek, Poslovnika določa, da institucije, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške. Iz tega sledi, da Komisija nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (osmi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družba Sogelma – Societá generale lavori manutenzioni appalti Srl nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Evropska agencija za obnovo.

3. Komisija nosi svoje stroške.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 8. oktobra 2008.

Sodni tajnik Predsednik

E. Coulon M. E. Martins Ribeiro

Stvarno kazalo

Pravni okvir . . . . . II - 2778

Dejansko stanje . . . . . II - 2779

Postopek in predlogi strank . . . . . II - 2782

Dopustnost . . . . . II - 2785

A – Pristojnost Sodišča prve stopnje za odločanje o tožbi, vloženi na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES zoper akt EAR . . . . . II - 2785

1. Trditve strank . . . . . II - 2787

2. Presoja Sodišča prve stopnje . . . . . II - 2793

B – Nujnost predhodne upravne pritožbe . . . . . II - 2793

1. Trditve strank . . . . . II - 2793

2. Presoja Sodišča prve stopnje . . . . . II - 2794

C – Spoštovanje roka za vložitev tožbe . . . . . II - 2796

1. Trditve strank . . . . . II - 2796

2. Presoja Sodišča prve stopnje . . . . . II - 2797

D – Dopustnost tožbe v delu, v katerem se nanaša na razglasitev ničnosti odločbe o organizaciji novega javnega razpisa . . . . . II - 2800

1. Trditve strank . . . . . II - 2800

2. Presoja Sodišča prve stopnje . . . . . II - 2801

E – Dopustnost tožbe v delu, v katerem tožeča stranka uveljavlja pravice družbe DOK ING . . . . . II - 2802

1. Uvodne ugotovitve . . . . . II - 2802

2. Trditve strank . . . . . II - 2803

3. Presoja Sodišča prve stopnje . . . . . II - 2804

F – Sklep v zvezi z dopustnostjo tožbe . . . . . II - 2806

Utemeljenost . . . . . II - 2807

A – Zahteva za razglasitev ničnosti odločbe o preklicu javnega razpisa . . . . . II - 2807

1. Trditve strank . . . . . II - 2807

a) Prvi del edinega tožbenega razloga: nezadostna obrazložitev . . . . . II - 2807

b) Drugi del edinega tožbenega razloga: nelogična in protislovna obrazložitev . . . . . II - 2808

2. Presoja Sodišča prve stopnje . . . . . II - 2809

a) Uvodne ugotovitve . . . . . II - 2809

b) Prvi del edinega tožbenega razloga: nezadostna obrazložitev . . . . . II - 2811

c) Drugi del edinega tožbenega razloga: nelogična in protislovna obrazložitev . . . . . II - 2813

B – Odškodninski zahtevek za povrnitev domnevno nastale škode . . . . . II - 2817

1. Trditve strank . . . . . II - 2817

2. Presoja Sodišča prve stopnje . . . . . II - 2818

C – Predlog za predložitev dokumentov . . . . . II - 2819

Stroški . . . . . II - 2821